

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίᾳ φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔθνη. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ἙΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐπάνοδος εἰς Χίον μετὰ τὸν σεισμόν.

Σπουδαῖοι λόγοι ἠνάγκασάν με μετὰ εἴκοσι καὶ δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Χίου ἀπομάκρυνσιν καὶ εἰς τὰς πλησίον νήσους περιπλάνησιν νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν προσφιλεῖ μοι Χίον, ὅπου ἀπὸ τετραετίας εἰργαζόμην καὶ παρῆχον τὰς πρὸς ἠθικὴν τῶν τέκνων μόρφωσιν ὑπηρεσίας μου. Ἡ ἐπάνοδος ὅμως αὕτη ἦτο τοσοῦτον ἐνδιαφερόσα μοι, καθ' ὅσον προῦκειτο ν' ἀνεύρω καὶ ἐναγκαλισθῶ μετὰ τῆς φιλτάτης μοι συζύγου τοὺς ταύτης ἀγαπητοὺς γονεῖς. Οἱ τρομεροὶ σεισμοὶ πολλὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐν ἀκαρεῖ διέζευξαν ἀραντες αἰῶνας τὸν ἕτερον τῶν ὁμοζύγων ἐκ τοῦ μέσου, ἡμᾶς ὅμως ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μετεώρους ὄντας συνήνωσαν καὶ ἐν συζυγίᾳ νομίμῳ συνέζευξαν. Κόρη ἀπὸ διετίας μακρὰν τῶν γονεῶν ἀγκαλιῶν οὔσα, ἐπεθύμει βεβαίως μετ' ἀπεριγράπτου πόθου νὰ ἴδῃ τοὺς ὡς ἐκ θαύματος διασωθέντας ἐκ τῆς καταστροφῆς γονεῖς καὶ ἀδελφάς· αὕτη δ' ἦτο ἡ ἐμὴ ἐρίφιλος σύζυγος· τὸν δὲ πόθον τοῦτον λίαν ἀσμένως ἐσπευσα νὰ ἐκπληρώσω, καίτοι φεύγων τὸν τοῦ σεισμοῦ κίνδυνον, ἀπεμακρύνθη τῆς πολυπαθοῦς Χίου. Ἐνῶ προσηγγίζομεν τῇ Χίῳ οἱ τῆς συζύγου ὀφθαλμοὶ ἐπληροῦντο θαλερῶν δακρῶν ἀναλογιζομένης ἐν οἴᾳ θέσει κατέλιπε πρὸ διετίας τὴν ἑαυτῆς γενέτειραν γῆν καὶ ἐν οἴᾳ ἤδη βλέπει ταύτην. «ὦ φιλτάτη πατρίς, ἔλεγε ψελλίζουσα ἡ σύζυγος, πῶς σὲ ἀφῆκα καὶ πῶς νῦν εὕρισκω σε! ποῦ τὰ φυσικά σου κάλλη, ποῦ ἡ ὠραία εὐωδία, ποῦ ἡ φυσικὴ καλλονή!» Μάτην προσεπάθουν νὰ περιστείλω τὰ δάκρυα τῆς συζύγου, ἅτινα κρουνῆδόν ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς. Τέλος ἀπέβημεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἰδοὺ θέα τρομερά! Αἰ τέως λαμπραὶ καὶ ὑψηλαὶ οἰκίαι παρίστων φοβερὰ ἐρείπια· αἰ πάνυ γνωσταὶ ὁδοὶ ἐγένοντο ὅλως ἀγνωστοί, καὶ οἱ τόποι τῶν συναθροίσεων τοῦ λαοῦ τελείως ἠρημώθησαν. Ἐκπληκτικὸν ὄντως ἦν τὸ θέαμα ἐνθεν μὲν ὑψοῦντο ὡς ἀπειλητικοὶ φρονεῖς τινὲς τῶν πλευρῶν τῶν οἰκημάτων, ἔτοιμοι νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν διαβατῶν· ἐνθεν δὲ σωρεῖαι λίθων πληροῦσι τὰς ὁδοὺς, λίθοι οἵτινες ὀλίγον πρότερον ἀπετέλουν τὰ διάφορα τῶν οἰκιῶν κοσμήματα, καὶ τὰ λεῖα μαρμάρινα ἀνώφλια καὶ αἰ τῶν θυρῶν παραστάδες, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ περίπτερα τῆς στέγης ἔκειντο χαμαὶ, τῇ δὲ κάκεισε ἐν συντρίμμασιν ἀναμιγνύμετὰ πετρῶν καὶ χώματος· ἔστιν ὅτε δ' ἐφαίνοντο ἐπὶ τινῶν τῶν συντριμμάτων τούτων κηλίδες αἱματηραὶ, αὗται δ' ἦσαν ἐξ ἀνθρωπίνου αἵματος, ἦσαν στίγματα

μαρτυροῦντα ὅτι οἱ λίθοι τῆς οἰκίας ἐφόνευσαν ἢ ἐπλήρωσαν τοὺς ἀτυχεῖς ἰδιοκτητὰς ἐξερχομένους κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς τρομερᾶς δονήσεως, σωτηρίας ἔνεκεν. Ἄλλαχού προσέβαλλε τὴν ὄσφρησιν ἀηδῆς ὀσμὴ σεσηπότος ἀνθρωπίνου σώματος, καὶ τῷ ὄντι ὑπὸ πελώριον σωρεῖαν λίθων ἔκειντο τεθαμμένα θύματα τοῦ σεισμοῦ, διαλυόμενα ἤδη κατὰ τὸν νόμον τῆς φθορᾶς. Διηρχόμεθα περιεργείας ἕνεκα τὰς ἀγνώστους καταστάσεις ὁδοῦ ἐπὶ τῶν πετρῶν βαδίζοντες καὶ ὑπὸ τὰ ἀπειλητικὰ λείψανα τῶν οἰκιῶν εὕρισκόμενοι, ὅτε ἐλαφρά τις δόνησις ἤκουετο, καὶ μνηστοῦ δίκην ἀνήγγελλεν ὅτι ὁ κίνδυνος προφανῆς, καὶ μόνη ταχεῖα φυγὴ ἠδύνατο νὰ μᾶς σώσῃ. Ἐπὶ τῶν ἐρείπιων δὲ τούτων ἡμῶν εὕρισκόμενων, τοιαῦταί τινες σκέψεις παρουσιάζοντο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φαντασίᾳ. Τίς ἀρά γε ἡ βεβαιότης τοῦ ἀνθρωπίνου πλοῦτου; Ποῦ ἡ μεγαλαυχία τῶν πολυταλάντων τῶν κεκτημένων εὐρύτατα καὶ εὐρύστυλα παλάτια; Ποία ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀκινήτων τούτων κτημάτων; Τὰ πάντῃ μάταια ἀπέδειξεν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἰσχυρὰ τῆς γῆς δόνησις ἀνατρέψασα τὰ μὲν, καὶ διαρρηξάσα τὰ δὲ, οὕτως ὥστε οἱ διασωθέντες δυστυχεῖς ἰδιοκτητὰι ἔβλεπον θρηνοῦντες τὴν οἰκτρὰν ὄντως ταύτην μεταβολὴν τῆς ἑαυτῶν καταστάσεως. Πολλοὶ ἠμιλλῶντο ὀλίγον πρότερον ν' ἀνεγείρωσι μέγαλα καὶ οἴκους διωρόφους καὶ τριωρόφους, ἔλεγον δὲ ἀτὰ μὲν ἰσόγεια δωμάτια θέλομεν ἐνοικιάσει δι' ἐργαστήρια, τὰ δὲ μεσαῖα εἰς οἰκογενείας, καὶ τὰ ἄνω θέλομεν ἡμεῖς καταλάβει διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ ἀέρος καὶ τὸ τερπνὸν τῆς θέας». Ἄλλ' ὁ σεισμὸς ἔδειξεν ἐπισφαλεστάτους τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν, οἵτινες σπεύδοντες εἰς διάσωσιν τῆς ἰδίας ζωῆς οὐ μόνον κατέλιπον τὸν ἴδιον οἶκον, καίτοι κομφόν, καίτοι νεόκτιστον, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ πολύτιμα ἐπιπλα καὶ σκεύη ταῦτα δ' ἐγένοντο τεμάχια ἕνεκα τῶν ἐπιπεσόντων λίθων· ἕτερα δὲ εἰσέτι σώζονται τῆδε κακεῖσε ἐρριμμένα ἐν τοῖς διαπλακωθεῖσι κοιτῶσι. Διερχόμενοι τὰς ὁδοὺς καὶ πόλεις ἐβλέπομεν ποὺ λείψανα ὠραίων σκευῶν ἐκτεθειμένων εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν βροχὴν. Φρικαλέα ὄντως ἡ θέα· ἐρημία νεκρικὴ ἐβασίλευεν ἐν ταῖς ὁδοῖς, αὐδ' αὐταὶ αἰ φίλαι τῶν ἀνθρώπων χελιδόνες ἐσύχναζον ἐν ταῖς ἐπικινδύνοισι ταύταις οἰκίαις· τὰ κατοικίδια ταῦτα πτηνὰ ἀρέσκονται νὰ εὕρισκωνται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, ἐν προκειμένῳ ὅμως οἱ σεισμοὶ ἀπέωσαν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ καταλάβωσι τὰς πλατείας καὶ πεδιάδας· τούτου δ' ἕνεκα καὶ αἱ χελι-

δόνες ἠρήσαντο νὰ πτερυγίσωσι καὶ διαμείνωσιν ἐν δώμασιν ἐρήμοις ἀνθρώπων καὶ ἐπιβούλοις! Πανταχοῦ ἀπελιπισμός, πανταχοῦ ὁ μνηστής τοῦ θανάτου παρουσιάζεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν! Καὶ ἐν τούτοις ὑπὸ τοὺς πόδας εἰχόμεν που πτώμα τι! Τίς δὲν ἤθελε δακρύσει τοιαύτην βλέπων πραγματικὴν εἰκόνα; Τίς δὲν ἤθελε μετὰ στεναγμοῦ θρηνησεὶ παρατηρῶν τὴν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην στιγμὴν αἰφνιδικῶν τῶν ἀνθρωπίνων μεταβολῆν; Τίς ἐχθρὸν ἔχων δὲν ἤθελε προτείνει φιλίαν χεῖρα καὶ ἀπὸ καρδίας συνδιαλλαγὴ μετ' ἐκείνου, συλλογιζόμενος ὅτι μετ' ὀλίγον ἴσως δὲν θέλει ὑπάρχει ἐν μέσῳ τῶν ζώντων; Τίς διώκων τὸν ἕτερον εἰς τὸ δικαστήριον λόγῳ ὀφειλῆς δὲν ἤθελε παραιτήσῃ ταύτην καὶ σπεύσῃ εἰς συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ ὀφειλέτου; Βεβαίως οὕτως ὄφειλε πᾶς τις νὰ πράξῃ. Ποῦ τότε ἡ διάκρισις μεταξὺ ὀθωμανοῦ καὶ χριστιανοῦ; Ἰσραηλίτου καὶ ὀπαδοῦ τοῦ Χριστοῦ; δυτικοῦ καὶ ὀρθοδόξου; Κοινῇ ὑπῆρξεν ἡ συμφορὰ, ἐν τῇ τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει παύεται πᾶσα μικροφιλοτιμία, πᾶσα διάκρισις ἐθνικότητος, πᾶσα διάστασις ἐνεκα θρησκευτικῆς διαφορᾶς· οἱ πάντες συνδέονται τότε διὰ τῆς κοινῆς τύχης λόγῳ φιλανθρωπίας· διὸ καὶ πανταχόθεν λίαν ἀξιεπαίνως συνέδραμον πρὸς παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων. Οἱ Γάλλοι πρῶτοι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Χίῳ διατρίβοντος προξένου κ. Σπαδάρου, ὁ γενικὸς διοικητὴς Σαδὴκ πασσᾶς ὠσαύτως, ἡ φιλόστοργος μήτηρ Ἑλλάς, οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Ἰταλοὶ, καὶ ἄλλοι, ἐτι δὲ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ, οἵτινες εὐθὺς συνέστησαν νοσοκομεῖα καὶ παρέσχον θαυμασίας βοήθειας· πλὴν τούτων καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εὐθὺς ἔσπευσε νὰ προσενέγκῃ τὰς δι' ἑν προῠρίσται σκοπὸν φιλανθρώπων ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ εἰσέτι διατηρεῖται τὸ ἑαυτοῦ νοσοκομεῖον μακρόθεν διακρινόμενον ἐκ τῆς κυματιζούσης σημαίας. Καὶ ἀκοντὶ τὰ δάκρυα ἀποσπῶνται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεατοῦ. Ὁ καλλιπρεπὴς καὶ εὖσμος ἐκεῖνος τόπος κατέστη ἀγνώριστος, ἔλαβε μορφήν ἀγρίαν, μορφήν φοβεράν, ἀλλὰ καὶ οἱ δυστυχεῖς ἀνθρωποὶ ἠλλοιώθησαν ἐκ τε τοῦ φόβου καὶ τῶν κακουχιῶν· ὁ καυστικὸς ἥλιος ἀφείλετο τὴν φυσικὴν τῆς ἐπιδερμίδος χροιάν, ἔψησεν αὐτὴν καὶ τῇ μετέδωκε τὸ χρώμα, ὅπερ ἀπαντᾷ τοῖς κατοικοῖς τῆς διακεκαυμένης ζώνης· εἰ καὶ ὄργα ἡ φύσις ἐνεκα τῆς ὥρας νὰ ἐπιδείξῃ διὰ τῆς παραγωγικότητος αὐτῆς καὶ βλαστησεως τὴν ἰδίαν καλλονὴν, οὐδὲν ἤττον τὰ ἐρείπια ἐπισύρουσι τὴν σόντονον τοῦ θεατοῦ προσοχὴν, καὶ ἀντὶ τέρψεως ὡς ἐκ τῆς ὠραιότητος τῆς φύσεως γεννᾶται ἀηδία καὶ ἀπογοήτευσις. Καθὰπερ δὲ ἐν μέσῳ ὑπερβολικοῦ καύσανος στεριεύουσιν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ ἀποξηραίνονται· τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπέστησαν τὰς δυσιάτους ταύτας πληγὰς, δάκρυα ἔλαβον ἄλλην κλίσιν καὶ ἄλλην ὁδόν· αἱ δακρυρροαὶ πηγαὶ ἀπόλεσαν τὴν ἑαυτῶν φυσικὴν ἰκανότητα. Διὰ τοῦτο οἱ διασωθέντες ἐκ τῶν σεισμῶν, καίτοι ἀπολέσαντες ἀδελφοὺς, τέκνα, γονεῖς, οἰκείους, φίλους, φαίνονται ἀναισθητοῦντες, ὡσάν εἰ ἄλλο τι συνέβη ἢ θάνατος τῶν φιλάτων: Ἐξηγεῖται δὲ τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ ὀρμεμψύτου τῆς αὐτοσυντηρησίας αἰσθήματος· ἕκαστος πλέον ἐφρόντιζε πρῶτον περὶ τῆς διασώσεως ἑαυτοῦ, εἶτα δὲ περὶ τῶν λοιπῶν: Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καταφανὴς ἐδείχθη ἡ σύγκρουσις καθηκόντων· μολονότι δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι ὑπῆρξαν καί τινες, οἱ ὁποῖοι εὐθὺ μετὰ τὴν πρώτην δόνησιν ἐν προφανεῖ ἰδίῳ κινδύνῳ ἔσπευσαν καὶ ἔσωσαν οἱ μὲν τὰ ἴδια ἔκγονα, οἱ δὲ τοὺς γονεῖς ἢ πάππους,

αἶροντες αὐτοὺς ἐπ' ὤμων, καθὰπερ ὁ Αἰνεῖας τὸν πατέρα Ἀγχίστην, οἱ δὲ τέλος καὶ οἰκείους καὶ φίλους. Τὸ δὲ μάλα περιέργον εἶναι ὅτι ὁ σεισμὸς ἐπήνεγκε τὴν ἀληθῆ ἰσότητα πᾶσι τοῖς κατοικοῖς· ἐπήγαγεν αὐτοῖς τὴν πραγματικὴν δημοκρατίαν· διὸ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ὁ πένης ἐφιλοξενήθησαν ἐπὶ τοῦ ἀδιακόπως σαλευομένου ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ· δι' ἀμφοτέρους δὲ, τοῦλάχιστον κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας ἀχώριστοι σύντροφοι ἦσαν ἡ γυμνότης καὶ ἡ πείνα, αἵτινες εὐτυχῶς ἐν μέρει ἐθεραπεύθησαν ἐκ τῶν ἐγκαίρως σταλεισῶν βοθησιῶν ἐκ Σμύρνης καὶ Ἑλλάδος. Πανταχοῦ ἤκουέ τις ἀδιακρίτως τὸν τε πλούσιον καὶ τὸν πένητα προφέροντας τὴν λέξιν «πεινῶ!» Κλίβανοι δὲν ὑπῆρχον, τὰ μαγειρεῖα μετὰ τῶν οἰκιῶν κατέπεσαν, καὶ τότε μόνον αἱ ἀτυχεῖς ὑπηρέτρια ἀπηλλάγησαν τῶν πολυπόνων αὐτῶν καθημερινῶν ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς ὑπηρεσιῶν καὶ ἤκιστα συμφῶνων πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν ὑπερηφάνων ἐθιμοτυπιῶν· τότε ἠξιώθη, ἐνεκα τῆς κοινῆς συμφορᾶς, ἡ ὑπηρέτρια νὰ συγκαθίσῃ μετὰ τῆς οἰκοδεσποίνης ἐν τῇ αὐτῇ φυσικῇ τραπέζῃ, τῷ ἐδάφει τῆς κλονουμένης γῆς, νὰ συμπάγῃ ἐλευθέρως μετ' αὐτῆς καὶ ἐν λίαν περιορισμένῳ τόπῳ προσφυλαττομένῳ διὰ προσωρινῶν παραπήγματος νὰ κοιτασθῇ. Ὁ μὴ τυχὼν ἐν τοιαύταις σκηναῖς ἀδυνατεῖ βεβαίως νὰ ἐννοήσῃ τὴν στενοχωρίαν τῶν παθόντων· ἐν περιφερείᾳ λ. χ. δύο ἢ τριῶν μέτρων κατεκλίνοντο ὑπὲρ τὰ 15 ἀνθρώπινα ὄντα ὑπὸ ἄθλιον παράπηγμα, ὅπως προσφυλαθῶσιν ἀπὸ τῆς δριμύτητος τῆς πάχνης! Καὶ νῦν εἰσέτι ἐν ταῖς πλατείαις καὶ τοῖς ἀγροῖς διαμένουσιν οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι οἱ μὲν κατεσκηνωμένοι δίκην στρατιωτῶν, οἱ δὲ ἐν βελτίοσι παραπήγμασι. Αἱ ὀσημέραι ἀποστελλόμεναι βοήθειαι μαρτυροῦσιν ὅτι οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς αἱ φιλάνθρωποι καὶ εὐγενεῖς ψυχαὶ, ἀλλ' ὅτι γενναϊδῶρως συντρέχουσι τοῖς ἀτυχεῖσιν. Οὐ προτιθέμεθα βεβαίως νὰ ἐξυμνήσωμεν καὶ κατὰ δίκαιον λόγον ἐπαινήσωμεν τὰ τε ἐπὶ μέρους ἄτομα καὶ τὰς διαφόρους κοινότητας, δήμους καὶ πόλεις, ὅσοι προσήνεγκον καταπληκτικὰ ὄντως ποσὰ πρὸς περιθαλψίν τῶν παθόντων, καὶ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν καταστημάτων ἐκείνων, τῶν ἀποτελούντων τὸν πνευματικὸν ἄρτον τοῦ λαοῦ, τὰ σχολεῖα δηλονότι, ἅτινα ἀνεδέχθη μόνος ὁ κ. Σ. Σκυλίτσης ν' ἀνιδρῆσῃ, καθόσον αἱ γενναϊδῶρται αὐταὶ εἶναι ἀνώτεροι παντός ἐπαίνου, ἀλλὰ περιοριζόμεθα ν' ἀνεγκώμεν μόνην τὴν κοινωνίαν καὶ δῆμον τῆς Ἑρμοπόλεως, ἥτις ἐν τῷ κλυδωνίῳ τούτῳ ἔδειξεν ὅτι καιρίως συνησθάνθη τὴν συμφορὰν· καὶ δικαίως, καθόσον ἐν Ἑρμοπόλει Σύρου, ὡς γνωστὸν, μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελεῖται ὑπὸ ἀποίκων Χίων καταφυγόντων καὶ ἀποκαταστάτων ἐκεῖσε κατὰ τὴν ζοφερὰν καὶ ἀποφράδα ἐκείνην ἐποχὴν τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας, ἐτει 1822. Ἡ Σύρος αὕτη, καίτοι ἐμαστίζετο ὑπὸ φοβερᾶς ἐμπορικῆς ἀπραξίας καὶ νάρκης, οὐδὲν ἤττον τὰ πρόθυμα αὐτῆς τέκνα κατέβαλον γενναίως τὸν ὄβολόν καὶ τὰ δύο τῆς χήρας λεπτά, ἐξαιρέσει δύο τινῶν βαθυπλούτων ἐπιλαθόμενων τῆς ὀπῆς τοῦ ἑαυτῶν βαλαντίου, οἵτινες ἀντὶ νὰ θέσωσι τὴν ἐψυχαμένην αὐτῶν χεῖρα πρὸς ἀγαθοεργίας ἐν τῷ θηλακίῳ τοῦ δοῦναι, ἔθηκον αὐτὴν ἐν τῷ τοῦ λαβεῖν. Τοιοῦτω δὲ τρόπῳ ἔδειξαν ὅτι εἶναι ἀνθρωποὶ μεταλλολάτραι καὶ οὐδὲν ἄλλο. Πλὴν πᾶς κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις αὐτοῦ· οὗτοι δὲ εἶναι οἱ τὴν ἐξαιρέσειν τοῦ καθήκοντος τῆς ἀγαθοεργίας ἀποτελοῦντες· ἡμεῖς δὲ ἀπαξιούμεν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσίτητα τὰ ὀνόματα τοιούτων ὄντων. Ἐκ τούναντιον μετ'

ἐπευφημιῶν καὶ ἐγκαρδίων ἐπαίνων ἀναφέρουμεν τὴν συστάσαν ἐκεῖσε ἐπιτροπεῖαν πρὸς συλλογὴν ἐράνων καὶ περιθαλψιν τῶν προσφύγων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔφθασε μέχρι χιλίων. Ἡ ἐπιτροπεὶα αὕτη ἀκουράστως ἔτρεχε καὶ ἐξεπλήρου τὸν θεῖον τοῦτο ἔργον, ἐν μέσῳ δὲ τῆς λαμπρᾶς ταύτης χορείας συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ παρὰ πάντων ἐν Σύρῳ πρεπόντως τιμώμενος διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος Παπαναστασάπουλος. Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας οἱ θύματα πεσόντες τοῦ σεισμοῦ ἐν Χίῳ ἀναβαίνουν εἰς τὸ ποσὸν 4,500 περίπου, οἱ δὲ βαρέως τραυματισθέντες εἰς 1500.

Καὶ πάλιν προτρέπομεν τοὺς παθόντας κατοίκους τῆς ὠραίας Χίου, ἂν θέλωσι νὰ ζῶσι τοῦ λοιποῦ ἀσφαλῶς, νὰ καταλίπωσι τὴν ἀχαριν αὐτῶν πόλιν ὡς μαρτύριον μόνον τῆς καταστροφῆς διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς, αὐτοὶ δὲ σωφρονοῦντες νὰ κτίσωσι νέαν πόλιν ὀλίγον μεσημβρινώτερον ἐν εὐρεῖ ἰσοπέδῳ ἐδάφει κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, λόγῳ τε σωτηρίας καὶ λόγῳ ὑγείας. Εὐχόμεθα δὲ ἵνα εἰσακουσθῶμεν.

Ἐν Ἀθήναις, 27 Ἀπριλίου 1881.

ΖΗΣΙΜΟΣ Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

Ἀριθ. 737.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α΄.

Τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἰωάννου Νζοῦμ, προεδρεύοντος, κωλυομένου τοῦ προέδρου, Κ. Τσιροπινᾶ, ἐμποροδίκου καὶ Ἀδαμ. Πετρίτη, δικηγόρου, κωλυομένων τῶν λοιπῶν ἐμποροδικῶν καὶ παρέδρων.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 11 Δεμβρίου 1880, παρουσίᾳ καὶ τοῦ γραμματέως Ν. Σαλωνιτοπούλου, ἵνα δικασθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξὺ

Τοῦ ἐνάγοντος Ἀγγέλου Γρέζου, κατοικοῦ Ἐβρουπόλεως καὶ ἐμπόρου, παραστάτος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Ἐμμ. Γ. Ἐλευθεριάδου, καὶ

Τοῦ ἐναγομένου Ἀθανασίου Σκάνη, κατοικοῦ Σκονίστρας καὶ ἐμπόρου, μὴ ἐμφανισθέντος.

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 13 Ἰβρίου ε. ε. πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς του ἐξέθεσεν ὅτι ὁ ἀντίδικος εὐρισκόμενος ἐνταῦθα κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1876 ἀγοράσας καὶ παραλαβὼν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα καταστήματός του διάφορα ἐμπορεύματα πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν του, καθ' ἑμπορεῖν, ἐξέδοτο ἐνταῦθα τὸ ἀπὸ 4 Μαρτίου 1876 γραμματίον εἰς διαταγὴν του διὰ δραχ. Β. Δ. 312.80 πληρωτέων εἰς προθεσμίαν μῆνῶν 4 καὶ ἐν ὑπερῆμερίᾳ μετὰ τόκου 10/0 τὸν μῆνα μέχρι ἐξοφλήσεως. Ἐπειδὴ δὲ λήξαντος τοῦ γραμματίου ὁ ἀντίδικος καθυστερεῖ ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου μέχρι σήμερον δηλωθέντας τόκους δραχ. Β. Δ. 161.19, ὥστε καθυστερεῖ ἐν δλω μετὰ τοῦ κεφαλαίου δραχ. Β. Δ. 473.99 τὰς ὁποίας καίτοι πολλάκις ζητηθεὶς ἀρνείται νὰ τὰς πληρῶσῃ ἀδικαιολογητῶς. Ἐξητήσατο ἵνα δεκτῆς ταύτης του γενομένης ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ τῷ πληρῶσῃ δραχ. Β. Δ. 473 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικά ἐξόδα.

Κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν δικαίον, καθ' ἣν μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐνάγοντος προτείναντα διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων του τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς του.

Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν. — Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ καθ' ἡ προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου τῆ δικο-

γραφία ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Β. Σ. Βίχλα τῆς 7 Νοεμβρίου ε. ε. ἡ προκειμένη ἀγωγή ἐπεδόθη νομίμως πρὸς τὸν ἀντίδικον καὶ ἐπομένως οὗτος ἐκλήτευσθαι προσηκόντως, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ δικαστηρίου τοῦτου συνεδρίασιν μετὰ τὴν πάροδον τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ νόμιμον ἐγγραφὴν δικάζεται κατὰ Νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἅπαναι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος θεωρουμένων ὡς ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ ἰσχυρισμῶν καὶ ὡς μὴ ὑπαρχούτης ἐνοστάσεώς τινος προβλητέας ἐξ ἐπαγγέλματος (ἄρθρον 595 Πολιτ. Δικονομίας).

Διὰ ταῦτα:

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 210 καὶ 732 τῆς Πολιτ. Δικονομίας. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Ἀντωνίου Σκάνη.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ 13 Ἰβρίου ε. ε. ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Ἀγγέλου Γρέζου.

Ἰποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως, νὰ πληρῶσῃ πρὸς τὸν ἐνάγοντα 1) δραχ. Β. Διατ. τετρακοσίας ἐβδομήκοντα τρεῖς καὶ ἐννεήκοντα ἐννέα εκατοστά (ἀριθ. 473 99/00) ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως· 2) διὰ δικαστικά ἐξόδα μετριάσθέντα εἰς δραχ. τριάκοντα (ἀριθ. 30) καὶ τὰ τέλη τῆς σημάσεως.

Κηρύττει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῇ 11 Δεκεμβρίου 1880.

Ὁ Προεδρεύων

I. ΝΑΟΥΜ.

Ὁ γραμματεὺς

N. Σαλωνιτόπουλος.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας στὰν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τοῦτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη νομίμως.

Σύρος τῇ 20 Δεκεμβρίου 1880.

Οἱ Δικασταὶ

ΙΩΑΝ. ΝΑΟΥΜ

Π. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕΣ

N. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Γ. Ν. Καντζιλιέρης.

Ὅτι Ἀ΄ ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.

Σύρος τῇ 23 Δεκεμβρίου 1880.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Γ. Ν. Καντζιλιέρης.

(Τ. Σ.)

Ἀριθ. 590.

Βιβλ. ἀπογρ.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ ὅπερ ἐντέλλεται πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀντίδικον Ἀθανάσιον Σκάνη, κατοικοῦντα εἰς Σκονίστρας, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ἐπιτασσόμενον ἵνα ἐμπροθέσμως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μοὶ πληρῶσῃ α) διὰ κεφάλαιον δραχ. Β. Δ. 473 99/00 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, ἧτοι ἀπὸ τῆς 13 Ἰβρίου ε. ε. μέχρι ἐξοφλήσεως· β) διὰ δικαστικά ἐξόδα ἐπιδικάσθέντα μοὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως δραχ. 30· γ) διὰ τέλη σημάτων δραχ. 9.90 καὶ δ) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικά, ἐπιτάγας, κοινοποιήσεις καὶ καταχώρισιν εἰς τὴν ἐφημερίδα δραχ. 25 καὶ ταύτας ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως μέχρι ἐξοφλήσεως, διότι ἄλλως θέλω ἐπιληφθῆ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, πρὸς δὲ ἐπιμεληθῆτω ὁ αὐτὸς κλητῆρ τῆς διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη» δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας.

Ἐν Ἐβρουπόλει, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1880.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τοῦ ἐπιτάσσοντος Ἀγ. Γρέζου

ΕΜΜ. Γ. ΒΑΛΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ πλειστηριασμός τῶν κτημάτων τῆς Σταματικῆς συζύγου Ι. Γαβαλά ἢ Σπανοῦ, ἅτινα κατεσχέθησαν τὴν τρίτην Φεβρουαρίου, ὡς καὶ ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας ἐκθέσεώς μου ἐμφαίνεται, θέλουσι πλειστηριασθῆ τὴν 31 Μαΐου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν, συμφώνως μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς αὐτῆς χρονολογίας προγράμμα μου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 15 Ἀπριλίου 1881.

Ὁ δικαστ. κλητῆρ
Ε. ΝΥΦΛΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο δφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἰσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιοῦμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἄνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΦΑΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ δικιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος. Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ.

Οἱ Πράκτορες
C. KLÖBE & Co.

 ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθήκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλόμενος ἀποτανθῆτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίσην.

ΝΕΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Τὸ νέον χρηματικὸν λαχεῖον περιέχει 51,700 λαχνούς ἐκκυβεομένους εἰς 7 ὑποδιαίρεσεις. Ἡ τιμὴ τῶν γραμματικῶν ὠρισθῆ καὶ ἀνέρχεται διὰ τὰς ἐκκυβύσεις τῶν δύο πρώτων ὑποδιαίρεσεων εἰς

Φράγκα **22.50** δι' ὀλόκληρα γραμματία
Φράγκα **11.25** δι' ἡμίση γραμματία.

Ὁ μεγαλύτερος λαχνὸς ὁ κερδίζων ἐν εὐνείκωτῃ περιστάσει ἐν τῷ νέῳ χρηματικῷ λαχεῖῳ ἀνέρχεται εἰς

ΦΡΑΓΚΑ 500,000

Τὸ λαχεῖον τοῦτο περιέχει εἰδικῶς τὰς ἀκολουθοῦσας ἀξίας:

	Φράγκα	Φράγκα
1 πρὸς	312,500	= 312,500
1 »	187,500	= 187,500
1 »	125,000	= 125,000
1 »	93,750	= 93,750
1 »	62,500	= 62,500
2 »	50,000	= 100,000
3 »	37,500	= 112,500
4 »	31,250	= 125,000
2 »	25,000	= 50,000
12 »	18,750	= 225,000
1 »	15,000	= 15,000
24 »	12,500	= 300,000
5 »	10,000	= 50,000
3 »	7,500	= 22,500
54 »	6,250	= 337,500
5 »	5,000	= 25,000
105 »	3,750	= 393,750
263 »	2,500	= 657,500

κτλ. κτλ.

Ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ εἰς Τραπεζικὰ γραμματία πάσης χώρας ἢ εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς Γερμανίας, Γαλλίας, Αὐστρίας, Ἀγγλίας κτλ. κτλ. ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ εἰς γραμματόσημα οἰασδήποτε χώρας, ἢ εἰς ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς, ἀποστέλλομεν ἀμίσως τὰ παραγγελλόμενα γραμματία φέροντα τὰ Σήματα τῆς Ἐπικρατείας ταχυδρομικῶς εἰς ἕκαστον ἀγορασθῆν ἐν καιρῷ, καὶ ἰσχύοντα δι' Ἑλλάς τὰς ἐκκυβύσεις τῶν δύο πρώτων ὑποδιαίρεσεων. Αἱ παραγγελίαι γίνονται δεκταὶ παρ' ἡμῶν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς **20 Μαΐου 1881** νέα χρονολογία.

Ἐκάστην ἀποστολὴν γραμματικῶν συνοδεύομεν μὲ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς ἐκκυβύσεως, καὶ εὐθὺς μετὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν ἕκαστος κτήτωρ γραμματικῶν λαμβάνει τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς ἐκκυβύσεως. Ἡ πληρωμὴ τῶν κερδῶν γίνεταί αὐθωρεῖ δι' ἡμῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς μέταλλον, τὸσφ ἐπιθυμητῶν, εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κερδίσαντος.

Αἱ παραγγελίαι πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ

Κεντρικὸν Γραφεῖον τοῦ Λαχεῖου
ISENTHAL & CIE
HAMBOURG (ALLEMAGNE.)

Ἐναποκρινόμεθα εἰς ἕλας τὰς Ἑυρωπαϊκὰς γλώσσας. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς μέχρις Ἀμβούργου φθάνουσιν εἰς 180 ὥρας.